

Paraules amb motiu del canvi de seu de la Comissió Jurídica Assessora
Barcelona, maig de 2007

Sens dubte ens trobem avui ja en el que podríem anomenar una nova etapa en la vida d'aquesta institució. Una nova etapa, l'inici de la qual podríem situar en el moment d'aprovació de la llei reguladora de la mateixa, l'any 2005 però troben el seu moment més decisiu en el d'aprovació de l'Estatut, el passat any.

Amb el nou Estatut s'ha elevat a rang estatutari de la Comissió Jurídica Assessora, configurant-la com l'alt òrgan consultiu del Govern i reconeixent, d'aquesta manera, també la transcendental funció consultiva desplegada per aquesta institució, així com el seu paper en el nostre sistema institucional.

Ara, però, ens trobem a quatre dies d'un fet que, si bé pot semblar del tot accessori, confirma, penso, aquest reconeixement i dignificació de la Comissió Jurídica Assessora, tant necessaris: la mudança a una nova casa.

Estrenar casa és, de fet, obrir una nova etapa. Més recursos, més espais, més mitjans... més qualitat, en definitiva, per fer una feina bàsica i vital en el bon funcionament jurídic i institucional del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Em plau, doncs, tenir ocasió, ara d'avançar-vos d'alguna manera la més sincera benvinguda en la que serà la vostra nova casa.

Estreneu també ubicació... i no qualsevol ubicació... Un emplaçament ple d'història de la ciutat i ben proper al Palau de la Generalitat.

La Plaça Nova, la nostra plaça, era una petita plana situada fora de les muralles romanes, amb algunes cases que estaven davant del Palau Episcopal i que es van enderrocar l'any 1355.

Aquella plana es va convertir en una plaça vinculada a l'abastament de l'aigua dels banys i d'usos domèstics que es traslladava a través de dos aqüeductes des de Collserola i el Besós. Els dos aqüeductes es trobaven a la Plaça Nova i canalitzaven l'aigua fins a l'actual Plaça de Sant Jaume.

La plaça també s'utilitzava per fer el pes de la palla i va donar nom al carrer veí.

Des d'aleshores... la plaça ha estat en constants reformes, algunes molt importants com les que es van fer després de la Guerra Civil, i que van ampliar la plaça.

Llavors, alguns dels edificis es van desmuntar pedra a pedra resituant-los en diversos llocs del Barri Gòtic... com era pràctica habitual a l'època. Un exemple és, i em sap greu desmuntar un mite de Barcelona, la propera Plaça Sant Felip Neri... que és una reconstrucció artificial, com també ho és l'edifici del Museu d'Història de la Ciutat de la Plaça del Rei.

La plaça està sota l'advocació de Sant Roc, sant que sempre anava acompanyat d'un gos, i que es considera protector davant les epidèmies i la pesta. D'ell, hi ha una imatge en una de les torres del Portal del Bisbe. I, també, durant les festes de Sant Roc, l'any 1906, en aquesta plaça, la plaça Nova de Barcelona, es van estrenar els Gegants de Sant Roc, els primers de la ciutat que eren propietat d'una associació de veïns. A la Guerra Civil, aquests gegants van ser amagats en una de les torres romanes de la Plaça per evitar que les bombes els poguessin malmetre i s'hi van estar en aquest amagatall fins l'any 1940.

Ara, vosaltres sereu, d'alguna manera, els protectors de l'ordenament jurídic, amb objectivitat i independència, vetllant per la legalitat de l'actuació de les diverses administracions públiques, desenvolupant i dirigint al Govern aquelles propostes i suggeriments que considereu convenients en relació a l'ordenament jurídic català, detectant aquells problemes que puguin sorgir i treballant per eradicar aquelles noves epidèmies que, si m'ho permeteu, en forma de falta de rigor jurídic, assolen la nostra vida pública...